

Loven, uden at man kan træffe den, vedblive, naar man har det i sin Magt at kunne standse den. Jeg udtaler mig altsaa for, at vi vedtage denne Lov, saaledes som den i sin Ring-
hed er, ventende paa bedre Tider og haabende, at det dog maasse kan blive en Tilskyndelse for adskillige Godsetere, der ikke holde af, at der haves for meget Tilsyn med deres Affarer, til at stille sig af med deres Fæstegods for at undgaa denne for dem ubehagelige Stilling. Det er jo naturligvis det Bedste, som det er muligt at faae ud af denne staakels Lov.

Chr. Pedersen: Jeg vil henstille til det ærede Medlem for Odense Amts A. de Balgkreds (H. C. D. Müller); om han ikke, efter at have holdt sit varme og livlige Foredrag i Fæstefagen, kunde bekvemme sig til at tage sine Wændingsforslag tilbage. Sagen er nemlig den, at det er let nok for det ærede Medlem at holde et saadant varmt og ivrigt Foredrag om de Mangler, der indeholdes i de 5 første Paragrafer; men det ærede Medlem veed godt, at, naar vi vedtage disse Wændingsforslag, saa vil det være ensbetydende med at laa Lovfor-
slaget ihjel, og vi gjorde da derved Landsthinget den bedste Tjeneste, som det kunde ønske fra vor Side. Det er unegtelig sandt, hvad det ærede Medlem fremhævede, at det er uheldige Bestemmelser, men naar han sammenligner og sammenholder dem med Lovfor-
slagets sidste Paragraf, vil han dog ogsaa indrømme, at denne Paragraf, der forbyder Bortforpagnin-
ger, er en saa væsentlig Hovedbestemmelse, at man ikke kan se bort derfra og for de uheldige Bestemmelser, der gaa forud, give Slip paa den nævnte heldige Bestemmelse. Have vi først forbudt Forpagningerne, saa have vi derved stoppet en af de Udveje, som Godseierne bestandig have havt til at komme bort fra Fæstebestemmelserne, som man mere og mere har søgt at skærpe, og ere saa tillige komne nærmere til Selvetendoms Indførelse. Jeg vil derfor tilraade det ærede Medlem at tage sine Forslag tilbage, og, skulde han ikke kunne bekvemme sig dertil, vil jeg paa det varmeste anbefale det høie Thing at stemme imod dem.

Indenrigsministeren: Det hører med til en Ministers Behageligheder, at være ved alle Leiligheder udsat for ubesjædede og ubegrundede Domme; og navnlig, naar der sker Ting, som man ikke synes rigtig om, vender man jo i Reglen sin Misfornøielse imod Ministeren. Jeg skal for mit Vedkommende sige navnlig i dette Tilfælde, at det ikke synes at tyde paa nogen særlig Grad af Svag-
hed, naar en Minister drifter sig til at forelægge et Lovforslag, som han anser det for sin Pligt at fremme i Samfundets Interesse; men vel vidende, at han derved lægger sig ud med samtlige sine Standsfæller og ikke faar nogen Tak for de Interesser, som han søger at fremme. Jeg skulde tro, at der hører ikke lidt moralsk Styrke til at gjøre det, og det er dette, jeg har gjort. Det er saa langt fra, at jeg i nogen Maade kan erkjende Rigtig-
heden af de Domme, som ere fældede over dette Lovforslag; at jeg siger, at det er et rigtigt og et nyttigt Lovforslag. Jeg skal i Dag navnlig vende mig til den ærede Forslagsstiller, og jeg skal tillade mig at paavise, at, naar han tror at gjøre Forbedringer i Lovfor-
slaget, da vil han tværtimod, i alt Fald ved en enkelt af disse Bestemmelser, som han særdeles lægger Vægt paa, forringe og fortynde Lovfor-
slaget meget betydelig imod, som det for Tiden er. Det er navnlig hans Forslag under Nr. 1, som jeg herved figter til. Jeg skal tillade mig at udtale mig noget nærmere derom, da jeg hører, at det er Gjenstand for Misfor-
staaelse fra flere Sider her i Salen. Derfor ærede Medlemmer, ville følge Forslagsstilleren og lade dette Stykke gaa ud, hvad bliver saa Følgen? Det bliver den, at den almindelige Adstigningslovgivning kommer til Anvendelse i det Tilfælde, som Nr. 3. omhandler. Ærede Medlemmer ville ikke have overset, at dette Punkt ikke fandtes i mit oprindelige Lovfor-
slag, og at det i det andet Thing nedsatte Udvalg troede, at det var rigtig at tilføie den almindelige Regel, at, hvor der var Tale om Salg, der var det ikke Omfordelingslovgivning, men derimod Adstigningslovgivning, der kom til Anvendelse. De ærede Medlemmer ville maasse erindre, at Udvalgets Ordfører,